

Heinillä härkien kaukalon nukkuu lapsi viaton

Sivut 4–5

Pirjo Silveri

Pirjo Silveri

Saara tykkää eskarista

Ensi syksynä koulunsa aloittava Saara Rusama tykkää käydä kolmesti viikossa eskarissa Sileekalliolla. Seurakunnan kerho on vaihtoehto kunnalliselle esiopetukselle.

Sivu 3

Pirjo Silveri

Vuoristorataa ympäri seurakuntaa

Kanttorin työviikko on melkoista vuoristorataa sävellajista, instrumentista ja paikasta toiseen, paljastaa Päivi Vuoristo päiväkirjassaan. Mitä kanttori mahtoi ajatella Hopun dementiaosaston virsilauluhetkessä? Entä mitä jäi mieleen Kärppälän maatalousnaisten pikkujoulusta?

Sivu 8

Pirjo Silveri

Tule kirkkoon!

Vammalan seurakunta toivottaa hyvää joulua ja siunattua vuotta 2006. Tervetuloa joulunpyhinä kirkkoon – tietoa tilaisuuksista löydät tästä lehdestä.

Sivu 6–7

SAATTEEKSI

Hittituote

Se on nyt taulutelevisio, sanovat kauppiat. Viime vuonna se oli kamerapuhelin. Joka vuosi se on jotakin konkreettista ja käsin kosketeltavaa, rahalla saatavaa. Se on joitainkin ulottuvilla, joillekin vain unelmaa tai joulupukille lähetytty kirje.

Jouluna odotetaan ja toivotaan, saadaan ja iloitaan, mutta myös petytään ja itketään.

Eriarvoisuus on todellisuutta, eikä muuksi muutu edes jouluna, jolloin hyvää mieltä on tavallista enemmän. Joku elää lahjojen, kukkien ja muun muistamisen runsaudessa, joku joutuu tyytymään unohtamiseen ja yksinäisyyteen.

Pientäkään liihakdusta ja muistamista ei kuitenkaan pidä väheksyä. Jouluna on kuin majakka, joka ohjaa meitä sille reitille, jolle Hyvä Jumala tahtoisii lähettää koko ihmiskunnan. Pieniläkin asioilla voidaan tehdä suuria, kun niiden takana on aitoa välittämistä ja toisen huomaamista.

Joulun keuhkotihti on konkreettinen ja epäitsekkydestä nouseva rakkauden teko. Mikä se voisi olla minulle? Kenet minä voisin yllättää? Mietipä sitä!

Mummun villasukista ja tumpuista on väännetty vitsiä. Ne kuuluivat pitkään joululahjoista yleisimpiin, mutta kai myös vähiten toivottuihin. Ennen ei lahjoja niinkään ostettu, vaan ne tehtiin itse. Tämä olisi yhä käyttökelpoinen tapa, joka kannattaisi jollain tavoin uudistaa.

Pehmeä paketti ei valitettavasti vielääkään taida olla suuressa huudossa. On surullista huomata, miten lahjojen määrä ja merkki on selättänyt lahjan itsensä. Tässä olisi vanhemmille hyvä paikka kasvattaa lapsia ymmärtämään lahjan arvo ja opettaa kiitollisuutta.

Jeesus seimessä ei ole itsestään selvä asia, vaikka aina jouluna seimen ja lapsen nostammekin esiin. Sydämeni tyhjä huone voi olla joulunakin tyhjä, jos rakkaus puuttuu.

Joulun hittituote on rakkaus, jonka saan ottaa vastaan. Se on täydellinen lepo ansiottomalle Jumalan armossa. Saa vain olla. Todellakin, mitään muuta evankeliumia ei ole. Rakkaus on ja pysyy.

Iloista joulua – täyttä juhlaa!

Osmo Ojansivu
Vammalan kirkkoherra

Aino Ohman

Pastori Emmanuel Tengeneza tuli tutuksi monelle vammalalaiselle toissakesän lähetysjuhilla.

Mungu ni mwema

Suahilinkielinen otsikko tuo tuulahduksen Tansaniasta ja terveiset pastori Emmanuel Tengenezalta. Suomeksi sanat tarkoittavat ”Jumala on hyvä”.

Mitä Vammalan lähetysjuhlien 2005 valovoimaiselle kutsuvieraalle, hänen seurakunnalleen ja perheelleen kuuluu nyt?

– Kiitos kysymästä, elämä soljuu Herran työssä. Jatkamme sen ihmettelmistä, kuinka hyvä Jumala on ollut meitä kohtaan. Sadetta on saatu, perheeni voi oikein hyvin ja lasten koulunkäynti sujuu. Vanhin on yläastetta vastaavassa koulussa joka on sisäoppilaitos. Toinen lopettelee seitsemättä opiskeluvuottaan ala-asteella ja valmistautuu yläasteen pääsykokeisiin, kolmas on vi-

dennellä luokalla ja nuorin lasten leikkikoulussa.

Tansaniassa lukuvuosi päättyy marraskuun lopussa eli tärkeimmän kylvöajan alkuun.

Monenlaista huolenpitoa

Mitä Tengenezalle jäi erityisesti mieleen elämänsä ensimmäiseltä ulkomaanmatkalta? Ainakin suomenkielinen sana ”telvetullo” – tätä hän käytti pitkään sähköpostikirjeidensä otsikkona!

– Vammalasta muistan vieraanvaraisuuden ja toisista huolehtimisen. Ihmettelen, miten hyvin vanhoista ihmisistä, vammaisista ja sairaista pidetään huolta. He saavat hoitoa ja ruokaa. Vanhukset voivat aterioida yhdessä. Niillä joil-

la ei ole työtä, on kuitenkin ruokaa. Sitä laitetaan jopa niin, että he voivat toisinaan syödä yhdessä.

– Suomessa pidetään esimerkillisesti huolta vanhoista rakennuksista, tavaroista ja vaatteista. Metsien hyvää hoitoa en lakkaa hämmästelemästä. Matkallani opin tosi paljon. Esimerkiksi kun lähetysjuhlien isoa teltaa pystytettiin, ihmiset olivat erittäin taitavia ja antoivat itsestään paljon.

– Ennen kaikkea tajusin sen, miten paljon suomalaiset välittävät meistä afrikkalaisista ja ajattelevat parastamme.

Reissunsa jälkeen Tengeneza on soveltanut sitä, mitä näki, koki ja kuuli Suomessa.

– Olen aloittanut perheeni keskuudessa. Olemme istuttaneet puuta ja alkaneet pitää kodin ympäristön puhtaina. Tällaisiin tehtäviin ovat osallistuneet myös seurakuntalaiset, ja se on tuonut kovasti iloa.

Tengenezan seurakunnassa Kilosassa on 320 jäsentä. Koska joukossa on paljon työttömiä nuoria, kolehtikin on pieni.

– Sen vuoksi olosuhteeni ovat hyvin vaikeat.

– Jatkan työtäni myös lääninrovastina. Seurakunnat ovat laajalla alueella kylissä, seurakuntalaiset pienmaanjelijöitä. Kun he näkevät minut, he odottavat saavansa taloudellista apua. He haluavat rakentaa kirkkoja ja saada kirjoja, kuten Raamattuja ja virsikirjoja. Työntekijöille on vaikea maksaa palkkoja, koska kolehtia ei kerry, Tengeneza suree.

Pirjo Silveri

ELÄMÄNKAAARI

Kastettu

Alpo Venni Herman Peltonen, Samuel Kristian Syrjäsalo, Onni Rasmus Lahdenperä, Tiia Elisa Johanna Heinikorpi, Julia Jenna Kaarina Koivuniemi, Oona Maria Valko, Pekka Mikael Joachim Ruusunoksa, Nea Kristiina Kivimäki, Siiri Cecilia Kulju, Lauri Aapo Eevertti Tervo.

Aate Ukko Juhani Knuutila, Pyry Sakari Tiainen, Anna Johanna Passi, Siiri Maria Nevala, Riina Serafia Välimäki, Julius Vili Valtteri Mäenpää, Janina Ida Gabriella Arvela, Markus Olavi Voittomäki, Fiia Carla Unnukka Virtanen, Aaro Mikael Keskinen.

Sanni Liisa Marianna Haapanen, Riku Toivo Juhani Keskinen, Roni Olavi Mi-

kael Viljanen, Veikka Oliver Heikkilä, Joni-Pekka Kallio, Jesse Elmeri Murtonen, Juuso Mikael Kaasalainen, Sonja Ellen Emilia Vahekoski, Teemu Sakari Valkama.

Avioliittoon vihitty

Urpo Juhani Salminen ja Terhi Marianne Turunen, Kari Joni Antero Mäkelä ja Heli Katariina Kallio, Miika Lauri Tapani Haapanen ja Elisa Hannele Hakala, Kari Juhani Luhtalampi ja Teija Marketta Haapala, Eero Johannes Salo ja Maire Kyllikki Kiiskinen

Kuollut

Vieno Armas Lehtinen, 90, Tuomo An-

tero Ludvig Rossi, 87, Alpo Matias Lehtimäki, 80, Svante Sulevi Seppälä, 75, Toivo Olavi Satonen, 71, Helena Tuulikki Malkamäki, 60, Mirja Annikki Peltomäki, 85, Sisko Magdalena Viljanen, 84, Kaino Laajamäki, 84, Jari Olavi Lehtola, 50.

Henrik Leonard Bäckman, 93, Seppo Antti Vihtori Lehtinen, 88, Lahja Maria Saari, 88, Antti Armas Sakari Viitala, 86, Eeva Helena Nuto, 86, Eero Johannes Mustanoja, 76, Valto Johannes Salonoja, 91, Elle Hilikka Helena Hannus, 85, Matti Juhani Larjava, 69, Saima Juulia Ruohonen, 92.

Paavo Vihtori Lehtinen, 92, Aino Taipale, 85, Risto Vihtori Heikkilä 75.

NAULAN KANTAAN

En häpeä tunnustaa olevani kristitty. Äiti opetti minut pienenä rukoukseen. Joskus ennen vaatimaa esitystä ristin mielessä käteni ja pyydän voimia tulevaan. Se helpottaa jännitystä. Tukalissa paikoissa on turvattava siihen, mihin usko.

Rockmuusikko **Jonne Aaron**
Aamulehti 29.10.

Valitamme usein sitä, että kynnyksillä kirkkoon on liian korkea. Oliko syytä ajatella asiaa toisin? Onko meille kirkossa viihtyville kynnyksien korkea mennäksemme sinne, missä meiltä kysytään kiperiä kysymyksiä

ja meidät haastetaan kertomaan, mitä meille käytännössä merkitsee usko Jumalaan?

Lähetysseuran ulkomaanosaston johtaja
Tuula Sääksi
Lähetysseuranomat, marraskuu 2006

Ei kirkon tarvitse tehdä sitä, mitä muut tekevät. Kuunteleminen ja ihmisten todellisuuden tunteminen on aika hyvä alku kirkon työntekijälle.

Helsingin tuomiorovasti **Matti Poutiainen**
Hiippakunta uutiset 2/2006

Tuntuu, että kirkon päättäjät ja vaikuttajat halvaantuvat välittömästi,

kun sivutaan seksuaalisuuteen liittyviä asioita. On oikeastaan aika surullista, että kirkon julkisuuskuva pyörii jatkuvasti seksuaalisuuden ympärillä.

Laulaja-säveltäjä **Petri Laaksonen**
Ilo, marraskuu 2006

Naispapat vaikuttavat myös olemukseltaan selvästi iloisemmilta ja vapautuneemmilta kuin miespapat. Heistä ei paista läpi myrtyisyys ja haudankavuus. Kun he julistavat evankeliumin iloa, se yleensä kuuluu myös äänestä.

Tutkija, professori **Päivikki Antola**
Tampereen Kirkkosanommat 20/2006

Saga (vas.), Alli, Valtteri ja Juho pyörittävät mäntysuopaliuoksessa huovasta jouluomenaa. Lastenohjaaja Ulla Pohjola näyttää mallia.

Kun eskarivihkot kaivetaan esiin, ollaan jo melkein kuin koulussa. Kerholaiset Julia, Valtteri ja muut lapset tykkäävät tehdä tehtäviä.

Eskarista lempeästi ekalle

Kolmesti viikossa kolme tuntia kerrallaan kokoontuva seurakunnan eskarikerho on vaihtehtokunnalliselle esiopetukselle. Vammalassa toimii nyt kaksi ryhmää. Sileekalliolla ja Sammaljoella koulutulle valmistautuu yhteensä parikymmentä lasta.

– Kristillinen kasvatus kuuluu olennaisesti ohjelmaan, kertoo lastenohjaaja Marja-Liisa Pitkäranta.

– Pidämme aluksi pienen hartauden, laulamme hengellisiä lauluja, luemme ruokarukouksen ja lopuksi kokoonnumme piiriin. Kirkkovuoden kulkua seuraamme tietysti tiiviisti.

Kollega Ulla Pohjola rummuttaa mielellään eskarista, kos-

ka kaikki eivät tunnu tietävän tästä mahdollisuudesta.

– Monet vanhemmat ovat yllättyneet siitäkin, kuinka paljon kaikenlaista me täällä touhuamme! Esikoulutehtävien lisäksi harjoitamme monenlaisia kädentaitoja.

Pitkäranta lisää, että hyvillä keleillä ulkoillaan ja tehdään retkiä.

Varilassa asuva Heli Kittilä otaksuu useiden perheiden luulevan, että esikoulu kuuluu vain kunnan reivurille. Hän on tyytyväinen seurakuntaan poikansa puolesta:

– Meidän Joel on loppuvuodesta syntynyt, ja eskarissa hän saa vielä rauhassa olla lapsi. Kotiäitini pystyn helposti myös kuskamaan häntä.

Kevätkaudeksi mahtuu vielä

Kaupungin pohjoispuolelta tyttärtään kuljettele Mari Rusama. Jouluna kuusi vuotta sitten syntynyt Saara kävi päiväkerhoa pappilassa, ja jatkaa nyt eskarissa Sileekalliolla.

– Halusimme valita seurakunnan esiopetuksen, koska pidämme tärkeänä myös hengellisten asioiden esillä oloa.

Rusama arvostaa eskarin lempeyttä: kerhossa käydään vain kolmesti viikossa, kun kunnalliseen esikouluun mennään jo joka arkipäivä.

– Ympäristö ei vielä ole niin koulumainen, ryhmä on pieni ja tädit kivoja. Saara tykkää käydä täällä.

Sillä aikaa kun Muistolan koulun tuleva ekaluokkalainen on eskarissa, Mari-äiti suuntaa kahden pienemmän lapsensa kanssa avoimeen päiväkotiin.

– Aikataulut sopivat näin hyvin yhteen.

Jos joku esikouluikäinen haluaa kevätkaudeksi tulla mukaan, ryhmiin mahtuu vielä.

Ensi syksyä hahmotellaan alustavasti kerhojen vanhempainilloissa alkuvuonna.

– Periaatteessa eskareita pidetään siellä, missä on lapsia. Jos ilmoittautuneita on kymmenkunta, heille voidaan perustaa oma ryhmä. Jos on vähemmän, heidät sijoitetaan sitten muihin kerhoryhmiin, Pitkäranta selittää käytäntöä.

Esimerkiksi Sammaljoella seurakunnan eskarikerho on ainoa kyllällä järjestettävä esiopetusmuoto.

”Helppoo ku heinänteko”

Kuulaana maanantaiaamuna Sileekalliolla valmistaudutaan joulun.

Aluksi puhutaan Jeesuksen syntymästä, siitä kuinka Maria odottaa vauvaa ja mitä se oikein merkitsee. Tutut joululaulut raikuvat iloisesti – kuulee kyllä, että niitä on ahkerasti harjoiteltu.

Viikonlopun jälkeen kuvioon kuuluu myös se, että lapset saavat kertoa kuulumisistaan. Melkein jokaisella on jotain sydämellään.

Leikkituokion jälkeen on vuorossa askartelua. Tänään Alli, Jasmin, Joel, Juho, Julia, Saara, Saga, Sanni ja Valtteri näpertelevät lankarullista tonttujen ja huovasta omenia. Kukaan joukosta ei ole aiemmin huovuttanut – ja innostus on huima. Pienet nyrkkiä pyörittävät palloa kuumassa mäntysuopavedessä ja riemastus on suuri, kun ompun muoto alkaa hahmottua.

Tärkeä hetki on myös se, kun jokainen käy hakemassa seinältä oman pahlilampaansa ja liimaa siihen soman villapallukan merkiksi käyntikerrasta.

– Ahkeria kerholaisia nämä lapset ovatkin. Turhan takia kukaan ei ole pois, keuhuvat Pitkäranta ja Pohjola.

Ruokataulun jälkeen siirrytään kouluhommiin ja kaivetaan tehtäväkirja esiin. Aakkosissa on edetty jo U-kirjaimeen. Lasten ilmeet paljastavat, että vihkon täyttämisen tuntuu kivalta.

Ovatko tehtävät vaikeita?

– Helppoo ku heinänteko, kommentoi Valtteri miehekkäästi.

Pirjo Silveri

Ilmoittautumiset ja lisätietoja lapsityöohjaaja Raija Seuralalta
raija.seurala@evl.fi, puh. 512 4120

Yhteisvastuulla komea potti vanhuksille

Vammalassa yhteisvastuukeräyksen tuotto nousi tänä vuonna kuin raketti. Tilastollisesti joka seurakuntalaiselta heltisi 1,35 euroa.

Yksinäisten ja turvattomissa oloissa meillä ja maailmalla elävien vanhusten hyväksi tehtävä työ vetosi lahjoittajiin, sillä 18 071 euron tulos on peräti 58 prosenttia edellisvuotista korkeampi.

Pohjoinen Pello joutui 14 vuoden jälkeen luopumaan seurakuntien parhaan kerääjän tittelistään. Se ylti nyt 7,75 euroon henkeä kohti, mutta Karijoki meni ohi 8,88 eurollaan.

Valtakunnallisesti yhteisvastuukeräys 2006 teki historiansa kolmanneksi parhaan tuloksen. Teemaksi valittu ”ihmisarvoinen vanhuus” tuotti yli viisi miljoonaa euroa.

Tuotosta 60 prosenttia käytetään kehitysyhteistyöhön ja kastrofiapuun Kirkon Ulkomaa-avun kautta. Kotimaiseen vanhushankkeeseen käytetään viidenes, saman verran ohjataan hiippakuntien ja seurakuntien tekemään avustustyöhön.

Ensi vuonna keräysteemana on ”ehjä lapsen mieli”. Kohteena ovat seuraavaksi lapset, joiden vanhemmilla on mielenterveyden ongel-

mia. Varoilla parannetaan Perun Andien vuoristokylissä perheväkivallasta ja turvattomista oloista kärsivien lasten elinoloja. Suomessa tuetaan Mielenterveyden keskusliiton työtä lasten hyväksi.

Virkistyspäivä veti väkeä

Vammalan seurakunnan diakoniatyö kantoi yhteistä vastuuta järjestämällä syksyllä ikäihmisille ikämuistoisen virkistätymispäivän.

Kyliltä kyydittiin väkeä seurakuntatalolle. Melkein 300 vieraille tarjottiin sekä hengellistä hoitoa että hemmottelua. Ohjelmassa oli Jumalan Sanan lisäksi yhteistä seurustelua, laulua, askartelua, ateriointia.

Tempaukseen osallistuivat myös paikalliset oppilaitokset. Opiskelijat hieroivat, leikkasivat hiuksia ja tekivät jalkahoitoja.

– Idea seurakuntalaisille tarjottavasta virkistyspäivästä nousi diakoniatyöissä ja yhdessä sitä kehitelimme. Hiukan etukäteen jännitettiin, kuinka kaikki sujuu ja millaisen vastaanoton tämä saa, kun vastaavaa tapahtumaa ei ennen ole ollut, hymyili pastori Mirja Tenkanen.

– Hieno homma, kerta kaikkiaan, kuului kiitollinen kommentti monesta suusta kun riemu oli ohi ja oli taas aika palata kotiin.

Vanhusten virkistyspäivässä 300 vieraan ateriointi sujui jouhevasti, kun ruoka oli katettu kahteen pöytään.

Kukat haudoille Huittisista

Kesäkukat seurakunnan hautausmaalle ja kiinteistöille tulevat ensi vuonna Huittisista. Suurin osa tuhansista taimista menee hoitohaudoille.

Tarjouksia pyydettiin kuudelta puutarhayrittäjältä, ja määräraavaa mennessä neljä vastasi. Kukat toimittaa 7 754 eurolla Huittisten Puutarha Ay.

Leiriksen tontilla työt alkavat ensi syksynä

Houhajärven leirimajalla rakennustyöt alkavat syyskuussa 2007. Uudisrakennus valmistuu kesän korvalla 2008.

– Lähdemme liikkeelle syksyllä, koska näin sekä ensi että seuraava kesä voidaan leirikseskuksessa elää melko normaalisti. Syksyn ja kevään aikana toimintaa voidaan joutua hieman supistamaan. Tarkat yksityiskohdat selviävät, kun urakkasopimukset on tehty. Urakoitsija valittaneen tammihelmikuussa, selittää taluspäällikkö Paula Laasanen.

Kirkkovaltuusto hyväksyi hankkeen kustannusarvoksi 720 000 euroa. Rakennuksen huoneistoala on 436 neliötä. Majoituspaiikkoja on 40 leiriläiselle ja ohjaajia varten tulee kolme huonetta.

Keräystulokset 2006

Seurakunta	e/jäsen	Yhteensä e	2005
Vammala	1,35	18 071	11 412
Kiikka	2,15	4 663	5 494
Kiikoinen	2,26	2 696	2 426
Mouhijärvi	2,20	5 913	5 416
Suodenniemi	1,21	1 471	1 395
Lavia	1,20	2 399	2 336
Punkalaidun	1,35	4 428	3 986
Huittinen	1,37	11 340	12 873
Keikyä	1,51	4 320	4 001
Tyrvään rovastikunta	1,52	55 303	49 339
Turun arkkihiippakunta	0,97	553 304	504 619
Koko maa	1,16	5 075 141	4 706 493

Maiju ja Upi Vuorenojan majapaikasta löytyi tilaa jouluevankeliumin päähenkilöille.

Jouluyö, juhlayö

Sai ei ole tilaa majapaikassa? Karkun Harsulla on, monellekin pyhälle perheelle. Seimet ovat valloittaneet paitsi isäntäväen sydämen, nyt myös pikkupirtin kamarit ja pakarirakennuksen vanhan eläinsuojan.

Adventin aikana Maiju ja Upi Vuorenojan seiminäyttely oli avoinna yleisölle, mutta jouluaattona juhlietaan Jeesuksen syntymää omalla joulukolla.

Väkeä mahtuu taloon silloinkin paljon. Ruokapöytään katetaan 24 lautasia, sillä jouluksi kotiin tulevat kaikki viisi lasta perheineen. Mammin ja papan silmäteriä, rakkaita lapsenlapsia, on tasan tusina.

– Lasten riemu on meidän juhlarieumuamme.

Karkun seurakunta-aktiivisteilla ja matkailun moniottelijoilla on tuhat rautaa tulesa. Vuorenojat tuntuvat

Betlehemiäinen seimi on tehty puhuttelevasti yhdestä puusta.

Maijun lapsuudesta säilynyt pahviseimi on perheen aarre.

ehtivän miltei kaikkialle. Mikä sai heidät hullaantumaan seimistäkin? Antakaas kun Upi selittää.

Pari vuotta sitten mies osallistui uskontopedagogisen instituutin seimimatkalta Roomaan ja Napoliin. Vuosi sitten pariskunta oli Kuttujuttu-porukan kanssa Baijerissa jouluteemaan tutustumassa, ja Saksassa tuli taas nähtyä ihania seimiasetelmia.

Viime joulun Maiju ja Upi sukuloivat Kanadassa, ja siellä oikein jysähti. Amerikan mantereella he kokivat unohtumattoman seimivaelluksen.

– Lopullinen hurautaminen kävi nopeasti, kun sydämet jo valmiiksi kolkuttivat, Upi kuvaa.

Jouluevankeliumista oli Torontossa rakennettu ulkosalle kävelytuisto, elämyksellinen pienoiso-

kaupunki, missä paimenet vartioivat kedolla ja missä oli oikeita eläimiä.

– Ajattelin, että vastaavan tapausta voisi toteuttaa Harsulla. Olen katsellut pihapiirimme polkuja sillä silmällä.

Piispa Kari Mäkisen määritelmä nykyajan seurakunnasta on jäänyt kirkollisissa luottamustehtävissä toimivan Maiju Vuorenojan mieleen. Seurakuntaan kuuluu tärkeä ydinjoukko aktiiviosallistujineen. Siihen kuuluu myös suuri joukko jäseniä, joilla säie kirkkoon on paljolti joulun, pääsiäisen, ristiäisten, häitteen, hautajaisen varassa.

– Pitää huolehtia, että tämä kosketuspinta myös säilyy. Ajattelen niin, että jouluseimi voi olla asia, joka koskettaa ihmistä. Siinä Jeesuksen syntymä ja merkitys maailmalle konkretisoituu sellaisellekin, jonka siteet kirkkoon ovat löyhät, Maiju miettii.

Upin mielestä meihin on sisäänrakennettu kyky kokea pyhyttä.

– Kun tuot jouluksi seimen esille kotiisi, tuot samalla pyhyttä. Se ei ole mikä tahansa koriste.

Jeesus-lapsi, Maria ja Joosef lasipallossa.

Vuorenojilla seimi on aina kuulunut jouluun. – Ei tärkeimpänä asiana ja esineenä, mutta jollain tapaa, Maiju kertoo.

Yksi aarre on emännän lapsuudenaikainen pahviseimi, joka on nyt mukana näyttelyssä. Upin visioissa paikkakuntalaiset voisivat tuoda omia seimiään muiden nähtäväksi. Häntä kiehtovat erityisesti niihin liittyvät tarinat:

– Haluaisin kuulla seimen merkityksestä ihmisille. Miten se on siirtynyt sukupolvelta toiselle?

Tämä kokonaisuus on Upin tuliaisen Napolista.

Missä sitä on kotona pidetty? Mitä ihmiset ajattelevat seimeä katsoessaan? Mitä se puhuu lapselle, perheenäidille, miehelle?

Niin ikään Upi Vuorenoja näkisi mielellään vangin valmistaman seimen. Tai maahanmuuttajan kotimaasta mukanaan kuljettaman.

– Olen ehdottanut jo päiväkodille ja olkipukkien tekijälle seimen tekemistä. Ehkä ensi vuonna saamme sellaiset, Maiju toivoo.

Upi uskoo, että joku taitava käsityöläinen voisi löytää jopa leipäpuun seimien valmistamisesta myyntiin.

– Olisi hienoa jos vaikka Sastamalan opisto järjestäisi oikein seimikurssin, puoliso innostuu.

Reissu Italiaan opetti paljon Upi Vuorenojalle. Siellä kauppojen hyllyt olivat pullollaan seimiä tai niiden yksittäisiä hahmoja.

– Italialaisille kyse on pyhästä asiasta. Monet rakentavat asetelman kotikylästänsä, pala palalta niin, että kokonaisuuteen hankitaan vähitellen uusia osia. Napolissa näin huoneen kokoisen seimen, missä oli 5 000 osaa.

Saapasmaassa kierrellessään Upi Vuorenoja kertoo oi-

valtaneensa, kuinka meiltä Suomessa puuttuu jotakin.

– Meidän joulussamme puhutaan aina krääsästä. Tajusin, ettei siitä ole kyse, jos keskitytään Jeesuksen syntymään. Siinä on silloin sanoma, siinä on mukana taide, siinä on vuosisatojen perinteet.

– Tuli vähän sellainen olo, että minua on luterilaisessa uskonelämässä johdettu vähän harhaan, kun on sanottu seimiperinteen kuuluvan vain Rooman kirkkoon.

Jeesus-lapsi kuuluu koko kristikunnalle – ja esineenä seimi on hyvin ekumeeninen.

Vuorenojat olisivat halunneet toteuttaa jouluvaelluksen Harsulla jo tänä vuonna, mutta aika ja voimat loppuivat kesken. Tekemistä olisi ollut liikaa. Mielissään he ehtivät luonnostella ihmishahmoja, jotka taivuteltaisiin pajusta. Sitten kohtalo – tai johdatus – puuttui peliin.

Ystävien kautta saatiin vihiä, että eräässä paikassa Satakunnan sydänmailla saattaisi olla jotakin kiinnostavaa. Maria, Joosef, Jeesus-lapsi, enkeli, tietäjät, tallin eläimiä olivat ammoisina aikoina kulkeutuneet huutokaupasta ja nykyinen omistaja voisi niistä luopua.

Maiju ja Upi lähtivät katsomaan – ja palasivat Karkkuun kuorma mukanaan.

– Eikö tämä taas ollut meille selvä rukousvastaus? Samalla lailla kuin oli Harsun talon löytyminen 1990-luvulla, Maiju kysyy kiitollisena.

Pyhä perhe täyttää nyt Harsulla karjasuojan – eikä taatusti jätä ketään kylmäksi.

Helsingissä ja Turussa jouluseimet kuuluvat jo kaupunkikuvaan. Kansainvälisiä seimiasetelmia saa ihailla keskustan kadunvarsilla näyteikkunoissa.

Maiju Vuorenoja haaveilee joulukadusta koti-Vammalassakin. Marttilankatu sopisi verrattomasti sellaiseksi. Seurakunta on näyttänyt vihreää valoa idealle – ja reitin varrelle osuvat sopivasti sekä virastotalo että Tyrvään kirkko. Mukaan pitäisi houkuttaa tietysti myös kaupunki ja yrittäjät.

Pirjo Silveri

Seiminäyttely Karkun Harsulla (Asemantie 6) avoinna tapaninpäivänä 26.12. klo 13–17

Puuleikkauksin koristeltu seimi kulki Harsulle Keski-Euroopasta.

Rukous

*Rakas Jumala,
siivosin eilen kuin hullu,
kävin kaikki paikat läpi
ja nautin kun puhdasta tuli
ja tavarat ovat nyt paikallaan.*

*Kuuntelin samalla
lohdutuksen musiikkia.
Olen nyt lohdutettu
ja ympäristöni on puhdas.
Herra, osaisinpa valmistaa
tulosi tien yhtä seesteiseksi ja
avaraksi,*

*sydämeni kammiot siisteiksi
ottamaan vastaan Sinut,
suuren vieraan.
Kun en siihen pysty,
turvaudun hyvytteesi,
siihen, joka menee yli
ymmärryksen:
armoon.
Ole ylistetty, Sinä
Isä ja Poika ja Pyhä Henki.
Aamen*

Irja Aro-Heinilä

LÖYTÖRETKELLÄ: Mistä löydän,

Mikä lapsi, mitkä lahjat?
Jes. 9: 5
Matt. 1: 21
Matt. 12: 15–21
Joh. 1: 12
Joh. 10:12, 28, 30

SANAA SASTAMALASTA

Adventin aikaan 2006

*Lähtekää, menkää ulos porteista,
valmistakaa tie kansalle,
valmistakaa, tasoittakaa valtatie,
raivatkaa kivet pois,
kohottakaa lippu merkiksi kansoille!*
– Sanokaa tytär Siionille:
Katso, sinun pelastajasi saapuu,
hän kuljettaa mukanaan työnsä palkkaa.

Jes. 62:10–11

Adventin profetia tuulettaa. Jesajan ajan Israelin totuus, kaikki tietäminen ja oikeus asui Jerusalemin muurien sisällä. Niiden sinettinä siellä oli Jumalan alttari.

Israelilaiset itse oli pantu pyhän vartioiksi. Heidän hallintaansa oli annettu totuuden avaimet. Ulkopuolella oli uhkia. Siellä olivat valloillaan väärät opit ja paha meno. Siksi Israelin ohjelma oli portit kiinni ja miehet muureille.

Profetaan ohjelma on ennenkuulumaton. Portit auki, kuuluttaa Jesaja. Ulos tästä suljettusta kaupungista, avoimille kentille ja tiente-kohommiin kaikki!

Odotuksen täyttymys, Israelin Kuningas,

ei tule sisätpäin oikeassa olijojen joukosta, vaan on ulkopuolinen. Hän ei kuulu hyväksytyjen joukkoon. Valvo siksi, Israel, että hänelle olisivat portit auki!

Tuskin Jesaja edes itse tiesi, kuinka oikeassa tulisi olemaan. Kun Kristus aikanaan saapui, Hän tuli kaukaa köyhien Galileasta, kaukaa Jerusalemin opin vaalijoille olivat olleet, elleivät väärässä, ainakin eivät mitään.

Ihmismielestä Jesaja puhuu. Hänen tiente-ko-ohjelmansa ei ollut vain rumien aasin jälkeisen haravalla ja lehtiludalla silittelemistä. Messiaan tulon valmistuminen oli asenteiden kivettyneiden kallioiden murskaamista, henkisen maiseman louhikoiden muuttamista avaraksi valta- tieksi Kuninkaan saapua.

Adventtiin eivät kuuluneet suljetun kaupunkinsa seisovassa ilmassa, oikean oppinsa kanssa muurin aukoissa ja poteroissa käyttäjät. Niiden asenteiden ja homehtuvien viitan tupsujen aika oli ohi.

Nyt puhalsivat evankeliumin ajan uudet tuulet! Oli aika avata portit ja tulla ulos kohtaamaan

asiat, jotka eivät olleet meidän hallinnassamme. Se oli radikaali ohjelma. Se kysyi uskaltamista.

Uskalsiko Israel sitä koskaan? Jäikö sille sulkeutuminen vanhojen opinpykälien kanssa näpertämiseen sittenkin turvallisemmaksi?

Kuninkaasta sanottiin, että hän kuljettaa mukanaan työnsä palkkaa. Ei kukaan ymmärrä eikä oikein edes usko, kuinka rajoja panematta, pykäliä kysymättä ja ihmisiä valikoimatta adventin Herra oli tätä sielujen lääkkettään tuhaava.

Hänen ansionsa ja palkkansa oli kaiken muun – ihmisen synnin ja myös Jerusalemin itse valitsemansa oikeassa olemisen hengen – allensa huokuttava Jumalan taivaasta tullut evankeliumi; armo ja anteeksiantamus. Se oli enemmän kuin mikään muu. Se oli Jumalan hyvyden meren syvyys, joka hukutti kaiken niin että mikä oli vanha, se oli kadonnut ja uusi oli sijaan tullut.

Ei se ole ollut vain adventin tunnelmaa, vaan rohkeuden pyytämistä, että me adventin evankeliumin uskaltaisimme uskoa, kun Tyrvään kirkkosakin on kolmesataa vuotta veisattu virttä:

*Autuas kansa kaupunki,
kun Jeesus saapuu Herraksi.
On siellä rauha, rakkaus
ja uusi toivo, uskallus.
Hän tullessansa armon tuo
ja avun neuvoillansa suo.
Nyt olkoon kiitos Jeesuksen,
hän saapuu luokse syntisen.*

Timo Kökkö

Kirjoittaja on rovasti ja Tyrvään kirkkoherra 1972–1990

JOULUNAJAN TAPAHTUMIA VAMMALASSA

Tiistai 19.12.

Klo 9 Päivähoidon joulukirkko Tyrvään kirkossa
Klo 10.30 Ehtoollisenvietto Lopenkulman rukoushuoneessa
Klo 19 Raamattuluento Luther-talossa

Keskiviikko 20.12.

Klo 8.30 Vammalan ammattikoulun ja Tyrvään käsi- ja taideteollisuusoppilaitoksen joulukirkko Tyrvään kirkossa

Torstai 21.12.

Klo 8 Lukion joulukirkko Tyrvään kirkossa
Klo 9.15 Marttilan koulun joulujuhlakirkko Tyrvään kirkossa

Klo 10 Illon ja Sammaljoen koulujen joulukirkko Sammaljoen kirkossa
Klo 18 Päivä- ja perhekerhojen joulukirkko Tyrvään kirkossa

Perjantai 22.12.

Klo 13 Hartaushetki Ystävänpirtillä

Jouluaatto 24.12.

Klo 14 Perheiden aattohartaus Tyrvään kirkossa
Klo 15 Jouluaaton hartaus Sammaljoen kirkossa
Klo 15 Jouluaaton sanajumalanpalvelus Salokunnan kirkossa
Klo 16 Aattohartaus Tyrvään kirkossa
Klo 16.30 Jouluaaton sanajumalanpalvelus Karkun kirkossa
Klo 17.30 Aattohartaus Tyrvään siunauskappelissa

Klo 22 Yökirkko Tyrvään kirkossa

Joulupäivä 25.12.

Klo 7 Joulukirkko Tyrvään kirkossa
Klo 7 Joulukirkko Karkun kirkossa
Klo 7 Joulukirkko Sammaljoen kirkossa
Klo 8.30 Joulukirkko Salokunnan kirkossa
Klo 10 Joulukirkko Lopenkulman rukoushuoneessa

Tapaninpäivä 26.12.

Klo 10 Messu Tyrvään kirkossa
Klo 10 Messu Karkun kirkossa
Klo 19 Joulujuhla Luther-talossa

Keskiviikko 27.12.

Klo 19 Kauneimmat joululaulut Lantulan entisellä koululla

Torstai 28.12.

Klo 18 Enkelikirkko Tyrvään kirkossa
Klo 18 Tyrväänkylän diakonia- ja lähetyspiirin joulujuhla Rudolfin keitaalla

Uudenvuodenaatto 31.12.

Klo 10 Messu Tyrvään kirkossa
Klo 14 Esikoislestadiolaiset seurat Vammalan seurakuntatalon rantasalissa
Klo 20 Uudenvuoden aattoseurat Anneli ja Juha Mäki-Soinilla (Tyrväänkyläntie 513)
Klo 21 Uudenvuoden aatto-laulajaiset Luther-talossa
Klo 23 Uudenvuodenaaton yökirkko Tyrvään kirkossa

Klo 23 Yömessu Karkun kirkossa

Uudenvuodenpäivä 1.1.

Klo 10 Sanajumalanpalvelus Tyrvään kirkossa
Klo 10 Messu Karkun kirkossa
Klo 10 Messu Sammaljoen kirkossa
Klo 10 Jumalanpalvelus Suodenniemen kirkossa

Perjantai 5.1.

Klo 13 Hartaushetki Ystävänpirtillä

Loppiainen 6.1.

Klo 10 Messu Tyrvään kirkossa
Klo 10 Messu Sammaljoen kirkossa
Klo 10 Messu Karkun kirkossa
Klo 10 Jumalanpalvelus Suodenniemen kirkossa

Lämpimästi tervetuloa!

Varmista että saat Paanun jatkossakin

Suomen suurin seurakuntalehtien kustantaja Suomen Kirkko-Mediat Oy sai 2003 Kuluttajavirastolta päätöksen, jonka mukaan seurakuntalehti ei ole rinnastettavissa mainokseen, vaan se on julkishallinnollisen yhteisön tiedote, joka voidaan jaella kaikkiin talouksiin.

Vuodenvaihteessa Posti kuitenkin yksipuolisella päätöksellään lopettaa osoitteettoman jakelun selaisiin talouksiin, jotka ovat kieltäneet mainos- ja ilmaisjakelun.

Jos ovensasi on mainoskielto, mutta haluat jatkossakin Paanun, saat sen noutamalla Vammalan kirkkoherranvirastosta (Aittalahdenkatu 12) tai ilmoittamalla osoitteesi postitusta varten.

Uusi kirkkovaltuusto koolle 10. tammikuuta

Marraskuun seurakunta-vaaleissa valitut luottamushenkilöt aloittavat työnsä heti joulunpyhien menetyä. Vammalan uusi kirkkovaltuusto kokoontuu ensi kerran keskiviikkona 10. tammikuuta.

Valtuutetuista 17 on naisia, 10 miehiä. Karkkulaisilla on yksi oma edustaja, neljä jäsentä on Suodenniemen kappeliseurakunnan alueelta.

Nuorin kirkkovaltuutettu on 32-vuotias, vanhin 72. Keski-ikänsä vammalalainen päättäjänä on 54-vuotias.

Aattohartaus täyttää kirkot

Joulukuun 24. päivä seurakunnan toiminnassa vaalitaan tarkasti tuttuja perinteitä.

– Kaikissa tilaisuuksissa keskeistä on jouluevankeliumi ja jouluvirsi. Täysi kirkko luo aina oman tunnelmansa, rauha ja kiitollisuus täyttävät mielen, sanoo kirkkoherra **Osmo Ojansivu**.

Hän toivottaa kaikki vammalalaiset tai Vammalan seudulla jouluaan viettävät taas tervetulleeksi kirkkoon:

Tyrvään kirkossa perheiden aattohartaus on klo 14 (**Jari Rankinen**), perinteinen jouluaaton hartaus klo 16 (Os-

mo Ojansivu) ja yökirkko klo 22 (**Mirja Tenkanen**).

Tyrvään siunauskappelissa Roissalassa järjestetään aattohartaus klo 17.30 (**Pauli Selkee**). Sammaljoen kirkkoon kokoontutaan klo 15 (**Hannu Heikkilä**), Karkun kirkkoon klo 16.30 (**Timo Nisula**) ja Salokunnan kirkkoon klo 15 (**Mirja Tenkanen**).

Hautapaikkamaksut yhtenäisiksi

Nykyisin Vammalassa ja Suodenniemellä hautapaikkamaksut poikkeavat hieman toisistaan. Tulevassa kappeliseurakunnassa arkku- ja uurnahautapaikka on tähän saakka luovutettu 25 vuodeksi, Vammalassa puoleksi vuosisadaksi.

Kirkkovaltuusto päätti yhtenäistää käytännön ensi vuoden alusta lukien.

Hautapaikka luovutetaan koko seurakunnan alueella 50 vuodeksi. Oman kunnan jäsenille arkku- ja uurnahaudan hinta on 20 euroa, muille kuin vammalalaisille 300 euroa.

Rintamasotilas- ja rintamapalvelustunnuksen omaaville ja heidän puolisoilleen sekä sotaesikille hautapaikka on ilmainen riippumatta siitä, minkä kunnan jäsen on ollut.

Tyrvääläissyntyinen Jari Nurmi Messukylään

Jari Nurmi

Pastori **Jari Nurmi** aloittaa Messukylän kirkkoherrana huhtikuun alussa. Kirkkoherranvaalin voittanut tyrvääläissyntyinen Nurmi saa johdettavakseen Tampereen vanhimman seurakunnan, jossa on 35 000 jäsentä.

– Aloitan innostuneella mutta nöyrällä mielellä. On hienoa saada palata keskityneesti työhön, joka on ollut minulle rakkainta, Nurmi kommentoi Tampereen Kirkkosanomissa siirtymistään Helsingin kristillisen opiston rehtorin paikalta seurakuntatyöhön.

Lähetyskuusi loistaa loppiaiseen

Uljas lähetyskuusi Tyrvään kirkon pihamaalla kaunistaa maisemaa ensimmäisestä adventista loppiaiseen ja välittää joulun sanomaa kaikkeen maailmaan. Tuotto menee perinteisesti lähetystyölle. Kertyneet eurot jaetaan tasan Vammalan seurakunnan nimikkolähetien hyväksi.

Kun pudotat lippaaseen euron, kynttilät palavat taas puoli tuntia.

Joulun rauhaa Angolaan

Angolassa on alkanut pitkään toivottu rauhan aika. Suomen Lähetysseura tukee Angolan luterilaisen kirkon työtä rauhan ja sovinnon puolesta. Kirkon tuella kymmenvuotias Feio-poika on oppinut lukemaan. **Osallistu joulukeräykseen!**

Soita **0600-95515** (9,93 € + pvm)

Lähetä tekstiviesti **JLL5** tai **JLL10** numeron **16579** (5 tai 10 €)

Lahjoitustili Sampo 800014-161130. Merkitse viestiksi JLSRK.

Kiitos joululahjastasi!

www.mission.fi

SUOMEN
LÄHETYSSEURA

www.vammalanseurakunta.fi

Enkelikirkko liikuttaa taas

Viattomien lasten päivän iltana Tyrvään kirkossa on taas helppo liikuttua, kun kymmenet lapset valkeissa puvuissaan vaeltavat keskikäytävää ovelta alttarille.

– Kun meillä kerran on iso kirkko, isona enkelikulkueena saapuminen tuntuu niin hienolta ja vaikuttavalta, iloitsee perinteen Vammalaan aikanaan tuonut lastenohjaaja ja pyhäkoulusihteeri Irmeli Kulonpää.

Kulonpää on jo kahdettatoista kertaa innostunut enkelikirkkosta, vaikka rulljanssi on melkoinen. Pitää hoitaa puvut ja muu rekvisiitta, järjestellä ohjelma ja esiintyjät. Valkoisia enkelipukuja seurakunnalla on 50–60, silloin tällöin niitä pitää valmistaa muutama uusi lisää.

Niin enkeliparveen kuin esiintyjäkaartiin mahtuu monen ikäisiä, vauvoista lukiolaisiin. Pienimmät perhekerholaiset kulkevat vielä vanhempiensa sylissä.

Ohjelmassa on aina ollut paljon musiikkia, tällä kertaa vahvoja rytmejä ja tulkintoja tarjoavat Iiro Kulmala ja Petteri Koskinen rumpuineen. Jenni Pakulan, Julia Anderssonin ja Marjaana Sianojan instrumenttina on huilu. Sisärukket Liisa ja Paula Heikkinen laulavat.

Myös musiikkiliikuntaryhmä Ilonsilta on mukana. Pappina on Jari Rankinen.

Enkelikirkko kestää tunnin verran. Kolehti

kerätään perinteiseen tapaan kehitysvammaisten hyväksi – näin on Vammalassa aina tehty.

Enkelikirkko viattomien lasten päivänä to 28.12. klo 18 Tyrvään kirkossa

Kristillisyyttä arkivaatteissa

Viikossa on 168 tuntia. Enimmilläänkin niitä vain muutama kuluu kristillisissä tilaisuuksissa.

Miten tavallisen ihmisen kristillisyyden voisi olla mukana arjessa, noissa jäljellä jäävissä yli 160 tunnissa?

Pastori Hannu Heikkilä on pohtinut kysymystä syksyn aikana yhdessä viiden seurakuntalaisen – Airi Hellmanin, Seija Hirvikosken, Maija Laakson, Ritva Piironen ja Tuulikki Nymanin – kanssa.

Keskustelujen tuloksena syntyi 2007 toteutettava iltasarja. Arkivaatteissa-tilaisuudet pidetään Vammalan seurakuntatalossa kerran kuussa, torstaisin klo 18.30–21. Alustava ohjelmarunko on jo valmis.

Arkivaatteissa to klo 18.30–21 Vammalan srk-talo

11.1. Kaikki lähtee rukouksesta. Rukous on yhteistä matkantekoa Kristuksen kanssa, pastori Hannu Heikkilä

15.2. Suorituksesta lepoon. Rakastettuna, ymmärrettyä ja armahdettuna.

22.3. Elätkö vai olenko? Jumalalla on elämäämme varten matkasuunnitelma.

26.4. Miltähän minä näytän muiden silmissä? Siellä missä minä liikun siellä liikkuu Kristuskin.

30.8. Hankala lähimmäinen. En kai se muuten ole minä?

27.9. Minullakin on tehtävä

25.10. Antamisen siunaus

29.11. Kateus, kaunaisuus, katkeruus.

Kengässä hieittäviä kiviä

Seurakuntatalon eteisaulan esirukouslaatikkoon jätettyjen rukousaiheiden puolesta rukoillaan Arkivaatteissa-tilaisuuksien iltahartaudessa.

Aina aluksi lauletaan laulu- ja soitinryhmän johdolla, sen jälkeen perehdytään päivän aiheeseen. Rukousopetusjakson jälkeen ohjelmassa on rukousta ja keskustelua pienryhmissä. Ryhmät muodostetaan joka kerta erikseen ja niitä ohjaa etukäteen tehtävään perehtynyt vetäjä. Jos haluat olla mukana vain kuuntelemalla, sekin käy. Samoin voit valita ryhmän, jossa opetellaan uusia lauluja.

Lopuksi pidetään yhteinen iltahartaus ja esirukous. Sen jälkeen on vielä mahdollisuus jutusteluun, sielunhoitoon ja hengelliseen ohjaukseen.

Rauhallista Joulua ja Onnellista
Uutta Vuotta 2007

Kauniit ja tunnelmalliset
joulukukat
Kulta-Kukasta.

Siunattua Joulun aikaa
Kulta-Kukan tytöt

Vammalan
Kulta-Kukka Oy

Roismala p. 513 0102

Vuoden 1997 tulipalosta säilynyttä puista krusifiksia mukailen

Tyrvään Pyhän Olavin krusifiksi

169,-
Kultaa, korkeus 32 mm

Kulta- ja kelloliike
Merja

Puistokatu 16 Vammala, puh. 5112 911
kultakello@kultakello.fi

www.kultakello.fi

Rauhallista Joulua ja
Onnellista Uutta Vuotta 2007

**LINJA-AUTOLIIKENNE
ANTTI LAUHAMO OY**

Vammala (03) 513 0412

lauhamo.oy@kopteri.net

Hyvää Joulua!!!

Lehtitehdas
SALON LEHTITEHDAS
WWW.LEHTITEHDAS.COM

Hautausalan palvelua vuodesta 1925

Surun kohdatessa

Hautauspalvelu Pakkanen Oy

Valkamak. 4 Vammala (Luther-talo)

P. 03-511 5600, autop. 0500-634 742

Vammalan Hautausseuran Gronen Oy

Asiantuntevaa palvelua
jo 45 vuotta

Marttilankatu 37
puh 03-511 2156

ILMOITUSMYynti
Tuula Vitamo-Lindström
kiittää ilmoitusasiakkaita yhteistyöstä.

*Rauhallista Joulua
&
Hyvää Uutta Vuotta 2007!*

Julkaisija

Vammalan seurakunta,
Aittalahdenk. 12,
38200 Vammala

Päätoimittaja

Osmo Ojansivu,
puh. 03-511 2609

Toimittaja

Pirjo Silveri, pirjo.silveri@gmail.com

Kustantaja

Suomen Kirkko-Mediat Oy

Ulkoasu:

Suomen Kirkko-Mediat Oy

Ilmoitusmyynti

KOTIMAA MEDIAT
Tuula Vitamo-Lindström
puh. (09) 4155 2309
faksi (09) 4155 2343

Levikki 8000 kpl

Paino:

Salon lehtitehdas, Salo, 2006

ISSN 1795-1224

Vammalassa keväällä työnsä aloittanut Päivi Vuoristo piti päiväkirjaa Paanun lukijoille. Kanttorin viikkoon mahtuu monenlaista.

Pirjo Silveri

Sunnuntai 19.11.

”Valvomaan ja rukoilemaan, rohkaise Jeesus, kanssasi Jeesus...” Valvomisen sunnuntai oli juhlallinen: Kappelikuoro vietti 90-vuotisjuhlaansa.

Juhlamessun toimitti rovasti **Arto Jaatinen**. Karkun kirkkoon oli saapunut kuoron historiassa tärkeitä ihmisiä, laulajia ja johtajia. Saimme vieraaksemme myös kanttori **Lasse Rajalammen** johtaman Mouhijärven kirkkokuoron. Oli ilo kuulla sen esitystä, jossa solistiosuudet lauloi viehättävästi **Marianne Fontaine**. Tyrvään kirkkokuorosta olivat läsnä **Veikko Topi**, **Raija Seurala** ja johtajakanttori **Keijo Vättö**.

Kanttori **Urpo Vuorenoja** oli nähnyt suuren vaivan kirjoittaessaan kuoron historiikin, jonka hän luki yleisölle. Lisäksi kuulumme Upin esittävän tunteella ja taidokkaasti **Kari Tikan** Armolaulun. Karkun Martat tarjosivat juhlahahvit herkkuineen. Kappelikuoro lauloi sekä messussa että sen jälkeisessä juhlatilaisuudessa. Kuorolaisia muistettiin Suomen Kirkkomusiikkiliiton ansiomerkein.

Olo oli kiitollinen: kaikki yhdessä lauloimme kiitosta Jumalalle. *Soli Deo Gloria*, kuten **J.S. Bach** on sanonut.

Tiistai 21.11.

Kylläpä tänään tuli jouluihin, tunnelmallinen olo. Olin Salokunnan kirkon tiloissa pidetyssä Kärppälän maatalousnaisten järjestämässä pikkujoulussa.

Oli suloisesti koristellut pöydät, syötiin puuroa, johon oli piilotettu manteleita. Mantelin löytäjien piti kertoa jotakin joulunalusajastaan tai joulumuistoistaan. Parhiksi kävi sitten sellainen tuuri, että itsekin mantelin sain...

Lauloimme joululauluja ja virsiä halukkaasti. Seurakunnan puheterveiset toi pastori **Mirja Tenkanen**, jonka viisaat, kauniisti lausutut sanat lämmittävät aina mieltä. Opettaja **Vilja Rannikko** piti hauskan tietovisan. Lopuksi joimme kahvit. Pieni tuulihattuleivonnainen jäi erityisesti mieleen.

Illalla Karkun seurakuntatalossa oli Kappelikuoron harjoitukset. Muistelimme vielä sunnuntaista kiitosjuhlaa, vaihdoin ajatuksia – emmekä toki unohtaneet harjoitella.

Keskiviikko 22.11.

Lastenohjaajat **Ulla Pohjola** ja **Marja-Liisa Pitkäranta** olivat kutsuneet minut aamulla Sileekallion päiväkerhoon.

Opettelimme joululaulua Pieni enkeli ja juttelimme siinä sivussa mukavia. Kekseliäitä, reippaita eskarilaisia oli kiva tavata! Innostuimme laulamaan sitten enemmänkin. Lopuksi yksi pojista soitti vielä mukanani viemällä sähköurulla pienen soolokappaleen.

Virkistävän päiväkerhokäynnin jälkeen oli työntekijäkokous. Kirkkoherra **Osmo Ojansivun** johdolla kokoonnumme viikoittain yhteiseen palaveriin. Siitä nauttii, kun voi vaihtaa kuulumisia ja nähdä työtovereita.

Seuraavaksi suuntasin Hopun vanhainkotiin virsilauluhetken, missä kaikki saivat ehdottaa lempivirsiään tai -lauluaan. Tästä jatkoin dementiapuolelle. On vaikuttavaa huomata, miten lapsuudessa ja nuoruudessa opitut tutut laulut ja virret säilyvät muistissa. Niille täytyy vaan mahdollistaa väylä tulla ulos. Laulamminen on yksi kanava.

Hopulta siirryin seurakuntata-

lolle, missä Leijat-lapsikuoron **Niina**, **Hanna** ja **Tiina** odottivat. He eivät pääse puhallinorkesterin treenien takia mukaan maanantaina, joten pidämme pienen kuoroharjoituksen keskiviikkona. Sen jälkeen seurakuntatalolle kokoontui Varttuneen iän laulupiiri.

Illalla oli vielä julistus- ja musiikkityön johtokunnan kokous vierastolla.

Maanantai 27.11.

Aamulla pidin Toimintakeskuksessa musiikkihetken. On hienoa, miten kaikki ovat niin vahvasti mukana – meiltä ei lauluintoa ja rytmää puuttunut. Vein mukanani viisikielisen kanteleeni ja sillä sai jokainen soittaa. Soittoriemua!

Kello 12 alkoi Eläkeläisten joulujuhla seurakuntatalossa. Tehtäväkseni tuli säestää virret ja yhteiset joululaulut. Lämmintunnelmaisessa iltapäivässä sain säestää myös Iltaset-lauluryhmää.

Kello 15 tuli huilunsoiton tänä syksynä aloittanut **Riikka**, jolle olen opettanut alkeita. Meillä on hauskaa tunnilla ja Riikka on lahjakas, nopeasti oppiva tyttö. Kel-

lo 17.30 kokoontui Leijat. Tänään keskittyneisyys säilyi tavanomaista paremmin, kun lapsilla oli käytössään rytmisoihtimet.

Tiistai 28.11.

Aamupäivällä menin Salokuntaan harjoittelemaan **Tellervo "Telle" Tamminen** päiväkerholaisten kanssa adventtiosuunnitelmaa. Ilmapäivällä oli vuorossa Karkun koulun iltapäiväkerho, missä **Leena Tamminen** ja kaksi ohjaajaa joukkoineen olivat vastassa. Pidimme aika vauhdikkaan laulutaukion. Suloisia lapsia!

Kun ajelin takaisin Vammalaan, auton etuvalo oli sammunut, joten Autokeskukseen...sieltä sain nopeaa, hyvää palvelua. Illaksi taas Karkkuun, harjoittelemaan Kappelikuoron kanssa adventin ohjelmistoa. Kuoron puheenjohtaja **Aila Rautanen** ja **Annikki Koivisto** toivat terveisiä Porista, Satakunnan kirkkomusiikkipiiriin (kirkkokuorot) kokouksesta.

Keskiviikko 29.11.

Aamulla osallistuin pastori **Jari Rankisen** vetämään Power Point -

tietokoneohjelman ohjaukseen.

Työntekijäkokouksen jälkeen Spr:n Ystävänpiirille. Juttelimme ja lauloimme joululauluja. Seuraavaksi seurakuntatalolla, missä ahkera laulukolmikko taas odotteli.

Varttuneen iän laulupiiri oli koolla neljältä ja saimme joukkoomme kaksi uutta laulajaa. Paanun toimittaja **Pirjo Silveri** tuli kuvaamaan meitä. Illalla olin vielä Pyhän Olavin kirkkopihalla reserviläisten adventtitulihartaushetkessä.

Sunnuntai 3.12.

”Hoosianna laulakaa, nyt kuninkaalle!” 1.adventtisunnuntai on perinteinen, juhlava – ja ohjelmaa täynnä. Yhteenvetona tästä päivästä olkoon lyhyesti: *”Valmistu, Herran kansa, nyt vastaanottamaan, kun saapuu taivaastansa kuningas päälle maan. On hänet maailmaan valkeudeksi suonut, Vapahtajaksi tuonut Jumala armoissaan.”*

Hyvää joulun aikaa kaikille, olen viihtynyt hyvin Vammalassa. Kiitollisin iloisin mielin

Päivi

Päivi Vuoristo on vetänyt Varttuneen iän laulupiiriä Vammalan seurakuntatalossa. Ensi vuonna innokkaat laulajat alkavat kokoontua Luther-talolla (Valkamakatu 4). Ensimmäinen kerta uudessa paikassa on ke 10.1. klo 16.